

De homicidio.

Homicidium cayn p̄m̄o cōm̄i
sit q̄s deus grauit̄e puniuit
cum tamen non esset in lege

scripta prohibitum. Genesis. iij.

Occidit cayn abel. Moyles egip
tium. Exodi. ij.

Dauid goliam. i. Regū. xvij.

Ioab abner. ij. Regū. iij. et hoc do
lose fecit.

Herodes iohānē baptistā. Matth
xij. Marcā. vi.

Peter saniam. Act. v. p̄t̄ mēdaui

Homicida reputat̄ mortu⁹ in aīa

ideo dicebat rebecca timēs vt esau
occideret iacob. Cue priuabor vtro

q̄ filio vno die se; vno in anima alio
in corpore. Genesis. xxvij.

Di zebec et salmana fratres gede
onis nō occidissent nequaquā postea
ab eodē fuissent occisi. Judiam. vij.

Ahymelech occidit fr̄es suos sep
tem vt solus regnaret sed tamē ipse
modico tpe dominatus fuit et multa
mala sustinuit. Judici. vij. s. vij.

Muia sacerdos ahymelech dauid
fugientem confortauit saul eum cū
multis sacerdotib⁹ mulierib⁹ et par
nullis occidit. i. Regū. xxij.

Occidi fecit dauid adolescentē q̄
dixit se saul occidisse. ij. Regū. i.

Ioab occidit abner in vltione fra
tris sui azahel quem ille occidit. ij.
Regum. iij.

Fecit dauid vtrā occidi p̄pter q̄s
dñs eū grauit̄e puniuit. ij. Re. xi.

Tantus horror fuit effundere hu
manū sanguinem q̄ licet dauid opti
mus erat tamen dñs noluit q̄ ipse
templū edificaret. ij. Regū. v. ij.

Quāuis ioab miles p̄bus fuerit
et dño suo valde fideles tamen quia

suos v̄r̄es p̄diciose occidit fecit eū
caā salomon occidit licet t̄neret cor
nu altaris. ij. Regū. ij.

Tesabel fecit naboth m̄iuste occidi
et nō causa dei. ij. Regū. xxi.

Duo p̄sbiteri qui volebāt sulānā
morti tradere iudicio damelis conuic
tā a populo sūt occisi. Danielis. xij.

Occidit triphon ionathan et duos
filios eius cū tamen recepiss̄ a symo
ne centum talenta argenti pro eorū
liberatione. i. Machā. xij.

De hospitalitate.

Abraham angelos celebrat̄e
recepit hospicio et q̄ peregrin
is necessaria videbat fecit
parari. Genesis. xvij.

Roth āgelos trāseuntes homines
putis obnixe ad hospiciū inuitauit et
necessaria misit et cōtra inuisitan
tes vt potuit defendit. Genesis. xix.

Aabā suū abrahe cū filio suo venē
te grat̄iter hospiciū suscepit vñ dixit
preparari domū et hospiciū camelis.
Ingedē aut foris stas. Genes. xxij.

Prece magna iethro peregrinū ho
spicio suscepit. Exodi. ij. Et postea
ipse et filij eius et nepotes eius hono
rificē p̄ ipm magnificat̄i fuerūt. Moy
ses. Deutro. x. dixit de⁹ amat pere
grinū et dat ei victū et vestitū ergo
et vos peregrinos amate quia et vos
aduenē fuistis in terra egipti.

Helyas mulieris filium apud quē
hospitatur a morte suscitauit. ij. Re
gum. xij.

De habetur in legenda de sancto
germano episcopo qui post cenā ius
sit vt ossa super pellem ante matrem
ip̄i vituli ponant quo facto vitulus
surgit et comed̄. r.

Mulieris sunamia filium non habentem
helius apud eam hospitatur et ei
filium impetrabat et a morte suscita-
bat iij. Regū. iij.

¶ Bonus hospitari⁹ erat iob qui
dixit foris nō māsit peregrin⁹ ostiuz
meū viatorū panis. Job. xxxi.

¶ Ambulās p mundum ihesus xp⁹
nō habuit vbi caput suū reclinaret.

Mathei. viij.

¶ Marthā vero spirituale hospitū
legit habuisse. Luce. x.

¶ Quā saluator misit discipulos ad
pdiādū in illis scipm recipi assent.

Mathei. x. et. Luce. x.

¶ Dices q vos recipit me recipit q
vos audit me audit q vos spernit
me spernit. iacheus epm gaudens
hospicio recepit et xp⁹ eum magis
gaudere feat dices. Hodie huic do-
mū salus facta est. Luce. xix.

¶ Exēplo duorū discipulorū q dñm
in specie peregrini seū ad hospitium
venire coegerūt pat; fm gregoriū q
pēgrini nō solū vocādi s; etiā cōpelle-
di sūt ire ad hospitium. Luce. xxiij.

¶ Apostoli mlti hospitabāt i domi-
b⁹ arathiā et hoim mediocri vñ legi-
tur de petro. Actū. viij.

¶ Hic hospitāt apud symonē quē
dā coriariū.

¶ Item paulus. Actuum. xvij. q
ipse manebat apud aquilam et pris-
cillam qui artifices quidā erant.
obnix et instanter deprecanti est lī-
da purpurea paulum et socios ei⁹
ut manerent in domo eius vñ. Actū-
um. xv. dicitur. Coegit nos inter-
cetera ad que specialiter inducit pau-
lus hebreos. Ad hebreos. xij.

¶ Hospitantiē nolite obliuisci per
hanc quidā homines angelis placu-
erūt hospicio receptis.

erūt hospicio receptis.

¶ De humilitate.

Humilitatis cōmēdatio patet
ex hoc q dixit angel⁹ ad a-
gar. Genesis. xvi. Reuertere

ad dñā; tuā et humiliare s; manu illi⁹

¶ Humiliter loqbat abrahā dices lo-
qr ad dñā; cū sim puluis et cinis.

Genesis. xvij.

¶ Quā res excusauit se moyses atē
q vellet ducātū populi recipere nee
acq̄erūt donec ducatum intellexit.

Exodi. ij. et. iij.

¶ Gedeon āgelo sibi dicēte vade in
hac fortitudine tua liberab filios tuos
isrl. respondit ecce familia ihirma est
in manasse et ego mīm⁹ sum in domo
pās. Iudici. vi.

¶ Ily effraī iurgātes cōn gedeonē
fugati fuerūt p ei⁹ mansuetudinē et
huilē respōsionē. Iudici. vij.

¶ Humilitē p̄debat saul i ope et
sermōe anteq i regē eēt vnctus sciz;
quā q̄rebat asinas pās sui et quā exai-
sabat se apd samuelē domi se absco-
derat dū elāus erat. Regū. ij. et. p.

¶ Et postea demē ei. Regū. xv.

¶ Nōne cū pius eēs fāis es caput in
tribub⁹ isrl.

¶ Dauid lic; p samuelē vnct⁹ eēt in
regē tñ de mandato patris victuali
a fratrib⁹ portabat existētib⁹ i p̄lio
i. Regū. xviij.

¶ Item dauid humiliāuit se corā
saul quando debuit fieri gener ei⁹
i. Regū. xvij.

¶ Item coram seruo suo semey filio
audiens q malediceret ei. secundo.
Regū. xvi.